

— *Öfverräckande*, n. 4. o. *Öfverräckning*, f. 2.

ÖFVERRÄKNA, v. a. 1. Förslagsvis eller på höft beräkna, hvad flera summor, poster o. s. v. kunna göra tillsammans. *Ö. kostnaderna för ett företag. Ö. skulder, fordringar.* — Älv. *Räkna öfver.* — *Öfverräknande*, n. 4. o. *Öfverräkning*, f. 2.

ÖFVERRÄTT, m. 3. Se *Öfverdomstol*.

ÖFVERRÖSTA, v. a. 4. Tala, ropa, skrika eller ljuda så högt, att andra ljud ej kunna höras. Taga ljudet af. *Hon ö-de hela sällskapet. Trummorna ö. musiken.* — *Öfverröstande*, n. 4. o. *Öfverröstning*, f. 2.

ÖFVERSE, v. a. 2. (böjes som *Se*) 1) Låta blicken fara öfver (en rymd eller en mängd af föremål). *Från den höjden ö-r man hela slätten. Med en blick ö-såg han allt hvad som fanns i rummet.* — 2) Bese det hela af något. *Ö. ett varulager.* — 3) Genomse, för att anmärka eller förbättra; granska. *Arbetet behöfver ö-s, innan det utlemnas till trycket.* — Älv. *Se öfver.* — V. n. *Ö. med*, af efterlåtenhet lemna ostraffad, obeifrad, oanmärkt. *Ö. med någon, med ens fel.*

ÖFVERSEENDE, n. 4. 1) Genomseende. Jfr. *Öfverse*, bem. 3. — 2) Efterlåtenhet, som visas någon. *Hafva ö. med någon, med ens fel.*

ÖFVERSEGEL, n. 3. Hvarje af de öfre seglen på ett fartyg.

ÖFVERSEGLA, v. a. 1. Säges om ett fartyg, då det under segling stöter emot ett annat.

ÖFVERSEGLING, f. 2. 1) Händelsen, då ett fartyg öfverseglar ett annat. — 2) Seglingen tvärs öfver Atlantiska oceanen.

ÖFVERSIDA, f. 1. Öfre sida.

ÖFVERSIGT, f. 3. 1) Blick, hvarmed man uppfattar det hela af något. — 2) Sammanfattning af hufvudpunkterna i något helt, hvarigenom man får ett allmänt begrepp derom. *Ö. af föregående årets händelser.*

ÖFVERSILNING, f. 2. Det slags ängsvattning, då vatten ledes in i en vid öfversta kanten af en äng anlagd vattningsrännil, hvarifrån det silar sig fram öfver den sluttande ängsmarken till en vid nedra ändan varande aflopps-rännil.

ÖFVERSINLIG, a. 2. Säges om det, som är höjdt öfver det sinliga och endast med förnuftet kan fattas.

ÖFVERSITTARE, m. 3. En som med öfvermod, hån och skryt söker alla tillfällen att visa sin öfverlägsenhet emot andra.

ÖFVERSITTERI, n. 3. En öfversittares beteende.

ÖFVERSKAFFA, v. a. 1. Skaffa öfver ifrån ett ställe till ett annat. — *Öfverskaffande*, n. 4.

ÖFVERSKATTA, v. a. 1. Öfverdrifvet skatta, värdera för högt. — *Öfverskattande*, n. 4. o. *Öfverskattning*, f. 2.

ÖFVERSKÄTTMÄSTARE, m. 3. Embetsman, som har högsta inseedet öfver finansverket i en stat.

ÖFVERSKEPPE, v. a. 1. På skepp öfverföra från ett land till ett annat. *Ö. jern till Amerika.* — Älv. *Skeppa öfver.* — *Öfverskeppande*, n. 4. o. *Öfverskeppning*, f. 2.

ÖFVERSKICKA, v. a. 1. Se *Öfversända*. — *Öfverskickande*, n. 4. o. *Öfverskickning*, f. 2.

ÖFVERSKJORTA, f. 1. Skjorta, som bäres utanpå en annan.

ÖFVERSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) 1) Med handen skjuta något öfver till ett ställe, till en person. *Han ö-sköt fatet till de på andra sidan bordet sittande.* — 2) Gå utöfver, öfverskrida, vara mer än; dröja längre. *Samanskottet ö-ter med 10 r:dr den erforderliga summan.* — Äfven ofta absolut, t. ex.: *Det kommer att ö. några dagar*, dröja några dagar utöfver tiden. — Älv. *Skjuta öfver.* — *Ö-nde*, part. pres. o. adj. *Det ö.*, öfverskottet.

ÖFVERSKO, m. 3. pl. — *skor*. Sko, som för värme skull eller till skydd emot väta bäres utanpå vanlig sko eller stöfvel.

ÖFVERSKORPA, f. 1. Yttre skorpa.

ÖFVERSKOTT, n. 3. Hvad som går utöfver bestämdt tal, mått eller vikt. *Ö. i vikt, i mål, i antal.* — Bildar åtskilliga sammansättningar, såsom: *Ö-smedel, -svaror*, m. m.

ÖFVERSKOTTA, v. a. 1. 1) Skotta öfver till andra sidan. *Planket är för högt all ö. snön.* — 2) Genom skottning betäcka med något. *Ö. snö på bar väg. Ö. bara släckar med snö.*

ÖFVERSKRIDA, v. a. 3. (böjes som *Skrida*) 1) Gå utöfver (gräns, mått, antal, o. s. v.); öfverstiga. *Fienden har redan ö-dit gränsen. Det som ö-der hundrade.* — 2) (fig.) Öfverträda; handla, bryta emot. *Ö. order, fullmakt, anständigheten.* — *Öfverskridande*, n. 4.

ÖFVERSKRIFT, f. 3. Hvad som är skrifvet uppöfver något, till förklaring, underrättelse, o. s. v.

ÖFVERSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) Skrifva uppöfver. — *Öfverskrifning*, f. 2.

ÖFVERSKYGGA, v. a. 2. Betäcka med sin skugga. — Älv. *Skygga öfver.* — *Öfverskyggande*, n. 4.

ÖFVERSKYLA, v. a. 2. 1) Skyla, öfvertäcka, öfverhölja. — 2) (fig.) Bemantla; öfverse med, söka att ursäktas. *Ö. sin hårdhet med skenet af rättvisa. Ö. ens fel, sina egna felsleg.* — Älv. *Skyla öfver.* — *Öfverskylande*, n. 4.

ÖFVERSKÅDA, v. a. 1. Skåda, blicka utöfver. Säges både egentl. o. fig.

ÖFVERSKÅDLIG, a. 2. Som kan öfverskådas. *Lätt ö.*

ÖFVERSKÄRA, v. a. 3. (böjes som *Skära*) *Ö. kläde*, med sax eller maskin gifva ruggadt kläde en slät och glänsande yta.

ÖFVERSKÄRARDISK, m. 2. En stoppad dyna, hvaröfver kläde spännes, som skall öfverskäras.

ÖFVERSKÄRARE, m. 3. Person, som öfverskar kläde.

ÖFVERSKÄRARMASKIN, ----- sch'n, m. 3. Maskin, som begagnas vid öfverskäring.

ÖFVERSKÄRSAX, f. 2. Sax, som begagnas vid öfverskäring, något liknande den vanliga ullsaxen.

ÖFVERSKÄRNING, f. 2. Arbetet, förfarandet, då kläde öfverskäres.

ÖFVERSKÖLJA, v. a. 2. Ymnigt öfvergjuta, öfverhälla. *En svallvåg ö-jde fartyget.* — Älv. *Skölja öfver.* — *Öfversköljande*, n. 4. o. *Öfversköljning*, f. 2.

ÖFVERSLAG, n. 3. 1) (på en vågbalans) Tungans lutning åt ena sidan. — 2) Fel i klädesväfning, då lösa trådar komma öfver ketten. — 3) Ungefärlig beräkning af kostnader eller det till ett arbete nödiga. *Göra ö. på kostnaden.*

ÖFVERSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) 1) Slå öfver. *Han blef ö-slagen med en skopa vatten.* — 2) Ungefärligen beräkna kostnaden eller det till ett arbete nödiga. — *Ö-slagen*, part. pass. — *Öfversläende*, n. 4.